

Kolmapäev, 23. mai 2007

54. nõuab, et iga majanduskoostöölepingu kohta loodaks ühine parlamentaarne kaubandus- ja arengukomisjon, mis teeb koostööd AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee raames, mis avalikult jälgiks ja vaataks läbi majanduskoostöölepingute rakendamise mõju kaubandusele ja arengule, kavandaks mehhanisme, mis tagaksid aruandekohustuslikkuse ja tegeleks majanduskoostöölepingutega seotud probleemidega nii piirkondlikul kui AKV riikide ülesel tasandil;

55. nõuab tungivaltp, et komisjon konsulteeriks regulaarselt AKV riikide parlamendiga, et hõlbustada neil protsessi kontrollimist, ning soovib lisaks, et AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee vastav komisjon, Euroopa ja AKV riikide parlamendiliikmed teostaksid parlamendiistungitel regulaarselt järelkontrolli;

56. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide ja AKV riikide valitsustele, AKV-ELi nõukogule ning AKV-ELi parlamentaarsele ühisassambleele.

P6_TA(2007)0205

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika

Euroopa Parlamendi 23. mai 2007. aasta resolutsioon nõukogu aastaaruande kohta Euroopa Parlamendile ÜVJP peamiste aspektide ja põhivalikute, sealhulgas nende rahalise mõju kohta Euroopa Liidu üldeelarvele – 2005 (2006/2217(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu aastaaruannet (10314/1/2006);
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 21;
- võttes arvesse 29. oktoobril 2004 Roomas allkirjastatud Euroopa põhiseaduse lepingut („põhiseaduse leping”);
- võttes arvesse 12. detsembril 2003 Euroopa Ülemkogu poolt vastu võetud Euroopa julgeolekustrateegiat;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel 6. mail 1999 sõlmitud institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvemenetluse parandamise ja eelarvedistsipliini kohta⁽¹⁾, eriti selle lõiget 40;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 17. mai 2006. aasta otsust institutsioonidevahelise kokkuleppe kohta eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta⁽²⁾;
- võttes arvesse 16. ja 17. juunil 2005 Brüsselis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeltusi ja eriti deklaratsiooni Euroopa põhiseaduse lepingu ratifitseerimise kohta ning Euroopa Ülemkogu 15. ja 16. juuni ning 14. ja 15. detsembri 2006. aasta kohtumiste eesistujariigi järeltusi;
- võttes arvesse 15. ja 16. detsembril 2005 Brüsselis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeltusi finantsperspektiivi 2007–2013 kohta;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 12. jaanuari 2005. aasta resolutsiooni Euroopa põhiseaduse lepingu kohta⁽³⁾;

⁽¹⁾ EÜT C 172, 18.6.1999, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 297 E, 7.12.2006, lk 182.

⁽³⁾ ELT C 247 E, 6.10.2005, lk 88.

Kolmapäev, 23. mai 2007

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 2. veebruari 2006. aasta resolutsiooni ühise välis- ja julgeoleku-poliitika kohta – 2004⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 16. novembri 2006. aasta resolutsiooni Euroopa julgeolekustrateegia rakendamise kohta EJKP kontekstis⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 14. juuni 2006. aasta resolutsiooni järgmiste sammude kohta järele-mõtlemis- ja analüüsiperioodil Euroopa tuleviku üle⁽³⁾ ning 4.–5. detsembril 2006 Brüsselis toimunud parlamentaarse ühiskohtumise tulemusi teemal „Euroopa tulevik: mõtetelt tegudele“;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 16. veebruari 2006. aasta resolutsiooni aastatuhande eesmärkidega seotud arengu uute rahastamisvahendite kohta⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 15. juuni 2006. aasta⁽⁵⁾ ja 13. detsembri 2006. aasta⁽⁶⁾ resolu-tsiione ELi ja Venemaa tippkohtumise kohta;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 1. juuni 2006. aasta resolutsioone ELi ja USA suhete parandamise kohta Atlandi-ülese partnerluslepingu raames⁽⁷⁾ ning ELi ja USA Atlandi-üleste majandussuhete kohta⁽⁸⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 23. oktoobri 2003. aasta resolutsiooni rahu ja vääriskuse kohta Lähis-Idas⁽⁹⁾ ning 7. septembri 2006. aasta resolutsiooni olukorra kohta Lähis-Idas⁽¹⁰⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 7. septembri 2006. aasta resolutsiooni ELi ja Hiina suhete kohta⁽¹¹⁾;
- võttes arvesse 15.–16. detsembril 2005 Brüsselis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeldusi teemal „EL ja Aafrika: teel strateegilise partnerluse suunas“;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2005. aasta resolutsiooni tuumarelva leviku tõkestamise lepingu läbivaatamise kohta – tuumarelvad Põhja-Koreas ja Iraanis⁽¹²⁾, milles kinnitatakse, et „No Say, No Pay“ on põhimõte, mida EL oma tegevuses Korea poolsaare puhul järgib;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 23. märtsi 2006. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu energiavarustuse kindluse kohta⁽¹³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 18. mai 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste olukorda maailmas 2005. aastal käsitleva aastaaruande ja ELi poliitika kohta antud valdkonnas⁽¹⁴⁾ ning 14. veebruari 2006. aasta resolutsiooni inimõiguste- ja demokraatiaklausli kohta Euroopa Liidu kokkulepetes⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁾ ELT C 288 E, 25.11.2006, lk 59.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0495.

⁽³⁾ ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 267.

⁽⁴⁾ ELT C 290 E, 29.11.2006, lk 396.

⁽⁵⁾ ELT C 300 E, 9.12.2006, lk 482.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0566.

⁽⁷⁾ ELT C 298 E, 8.12.2006, lk 226.

⁽⁸⁾ ELT C 298 E, 8.12.2006, lk 235.

⁽⁹⁾ ELT C 82 E, 1.4.2004, lk 610.

⁽¹⁰⁾ ELT C 305 E, 14.12.2006, lk 240.

⁽¹¹⁾ ELT C 305 E, 14.12.2006, lk 233.

⁽¹²⁾ ELT C 320 E, 15.12.2005, lk 253.

⁽¹³⁾ ELT C 292 E, 1.12.2006, lk 112.

⁽¹⁴⁾ ELT C 297 E, 7.12.2006, lk 341.

⁽¹⁵⁾ ELT C 290 E, 29.11.2006, lk 107.

Kolmapäev, 23. mai 2007

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2006. aasta resolutsiooni institutsiooniliste aspektide kohta, mis käsitlevad Euroopa Liidu võimet integreerida uued liikmesriigid⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2006. aasta resolutsiooni laienemisstrateegia ja peamiste väljakutsete kohta aastatel 2006–2007⁽²⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 112 lõiget 1;
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja eelarvekomisjoni arvamust (A6-0130/2007),
- A. loodab, et nõukogu a posteriori lähenemisviisi, mis seisneb selles, et ta edastab üksnes kirjeldava nimekirja eelmisel aastal läbi viidud ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) tegevustest, selle asemel et konsulteerida eelnevalt Euroopa Parlamendiga, nagu on ette nähtud Euroopa Liidu lepingu artiklis 21, edaspidi muutub, kasutades 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta⁽³⁾ punktide 42 ja 43 konstruktiivset tõlgendust;
- B. arvestades, et nõukogu peaks lõpuks ometi asendama selle tava Euroopa Parlamendiga tegeliku konsulteerimisega, et tagada Euroopa Parlamendi seisukohtade reaalne mõju järgmiseks aastaks tehtavatele valikutele;
- C. arvestades, et pärast ELi viiendat laienemist on 18 liikmesriiki põhiseaduse lepingu ratifitseerinud, kuid taotleda tuleb lepingu täielikku ratifitseerimist ja jõustumist, tagamaks Euroopa Liidu valmisolekut toime tulla globaalse vastutuse ning tänapäeva maailma ohtude ja väljakutsetega;
- D. arvestades, et põhiseaduse lepingu välissuhteid käsitlevaid sätteid ei ole ratifitseerimisprotsessi käigus vaidlustatud, seetõttu saaks ÜVJP etendada olulist rolli üldsuse usalduse suurendamisel Euroopa Liidu vastu;
- E. arvestades, et Euroopa Liidu välistegevuses tervikuna ja eriti ÜVJPs tuleb arvesse võtta Euroopa Liidu huve, asjaomaste kolmandate riikide ja piirkondade lähedust Euroopa mudelile ja väärtustele ning tõsiasja, et Euroopa Liit ühe tähtsaima geopoliitilise osalejana maailmaareenil toimib rahu taotleva poliitilise, majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnaalase riikide ja rahvaste liiduna, kes tegutseb demokraatia, õigusriigi ja sotsiaalse õigluse põhimõtteid järgides, ning vajab seetõttu tugevaid ja usaldusväärseid poliitilisi ja majanduspartnereid;
- F. arvestades, et ühise välispoliitika tõhusust ja usaldusväarsust on hiljuti kahjustanud teatavate liikmesriikide poolt veto kasutamine kahepoolsetes küsimustes, hoolimata teiste liikmesriikide tehtud jõupingutustest kompromissi leidmiseks; arvestades, et liikmesriigid peaksid toimima erapooletult ning hoiduma veto kasutamise õigusest, piirdudes selle menetluse rakendamisel eriti tundlike küsimustega siseriiklikul tasandil;
- G. arvestades, et demokraatia ning õigusriigi arendamine ja tugevdamine ning inimõiguste ja põhi-vabaduste austamine on jätkuvalt ÜVJP peamised eesmärgid ning et ÜVJP peaks põhimõtteliselt kesken-duma majanduslikule integratsioonile, diplomaatiale, tsiviilkriiside ennetamisele ja konfliktide ohjami-sele;
- H. arvestades, et usaldusväärse tagamiseks tuleb ÜVJP-le ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikale (EJKP) eraldada täiendavaid vahendeid vastavalt nende ambitsioonidele;
- I. arvestades, et Euroopa Liidu sõjaliste operatsioonide rahastamine jääb tegelikult nii riikide parlamentide kui ka Euroopa Parlamendi demokraatliku kontrolli kohaldamisalast välja,

(1) Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0569.

(2) Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0568.

(3) ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Kolmapäev, 23. mai 2007

Põhiseaduse lepingu ratifitseerimine kui ÜVJP üks peamisi aspekte ja põhivalikuid 2007. aastal

1. on seisukohal, et Euroopa Liit ei saa ilma põhiseaduse lepinguta, mis on ratifitseeritud 18 riigi poolt, kujundada välis- ja julgeolekupoliitikat, mis vähemalt osaliselt vastaks kõige olulisematele väljakutsetele, nagu globaliseerumine, mittetoimivad ja nõrgad riigid, piiriülene ränne, rahvusvaheline terrorism, energiasõltuvus ja kliimamuutused; on arvamisel, et ÜVJP tõhusus eeldab vajalike ressursside ja võimekuse arendamist, et kaitsta Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide julgeolekut, sõltumatust ja terviklikkust; tuletab sellega seoses meelde kõikides liikmesriikides leiduvat laialdast avalikku toetust Euroopa Liidu suuremale rollile maailmas, sest liikmesriigid eraldi ei saa enam seda rolli kodanike jaoks täita; rõhutab põhiseaduse lepingu jõustamise lõpuleviimise vajadust, mis on üks peamisi prioriteete ELi praeguse eesistujariigi ja tulevaste eesistujariikide jaoks;
2. peab vajalikuks välisministri ametikoha loomist, kes samaaegselt on komisjoni liige ja välisministrite nõukogu juhataja, et ÜVJP oleks järjekindel ja ühtne ning Euroopa saaks rääkida ühel häälel;
3. on seisukohal, et ELi välisministri uue ametikoha loomisega peaks kaasnema liikmesriikide tegelik kohustus sellise reaalse ja tõhusa ühise välispoliitika määratlemiseks ja rakendamiseks, mis kajastaks Euroopa Liidu üldisi huve;
4. märgib, et vastastikuse abistamise klausel, struktuuriline koostöö, Euroopa Liidu välisteenistus ning juriidilise isiku staatuse omamine on näited põhiseaduse lepingus sätestatud väga vajalike edusammude kohta;
5. juhib tähelepanu, et poliitiline ja sotsiaalne konsensus välis- ja julgeolekupoliitika suurema integratsiooni küsimuses annab kindla aluse põhiseadusliku protsessi edasiviimiseks;
6. nõuab riigi- ja valitsusjuhtidelt veel kord tungivalt, et põhiseaduse lepingu jõustamisega jõutaks lõpule 2008. aasta lõpuks, see pole üksnes edasiste laienemiste eeltingimus, vaid võimaldab ühtlasi Euroopa Liidul tegutseda nii välistegevuse kui ka ÜVJP/EJKP valdkonnas tõhusamalt, läbipaistvamalt ja demokraatlikumalt;

ÜVJP tõhususe, sidususe ja nähtavuse suurendamine

7. tervitab Euroopa Kaitseagentuuri asutamist, lahingugrupi kontseptsiooni väljatöötamist, ELi naabruspoliitika loomist ning solidaarsusklausli kohaldamist terrorismiohu või terrorirünnakute tõrjumiseks ning samuti peamiste tsiviileasmärkide, tsiviilreageerimisrühmade ja rahu tagamise partnerluse loomist stabiliseerimisvahendi raames; nõuab tungivalt, et komisjon looks tsiviilotstarbelise rahukorpuse, mida Euroopa Parlament on mitmes resolutsioonis nõudnud;
8. toetab seisukohta, et nõukogu ja komisjon kasutaksid oma protseduurilisi ja korralduslikke võimalusi ning tugevdaksid seejuures ühtlasi sidemeid esimese ja kolmanda samba vahel, kasutades selleks järgmisi võimalusi:
 - a) ÜVJP kõrge esindaja ja komisjoni poolt nõukogule esitatavad ühised ettepanekud, mis käsitlevad ÜVJPd ja välistegevust;
 - b) välissuhetega tegelevate volinike töörühma, ÜVJP kõrge esindaja ja Euroopa Parlamendi väliskomisjoni delegatsioonide korrapärased ühiskohtumised, et paremini hinnata ja koordineerida strateegilisi prioriteete;
 - c) nõukogu töörühmade ja alaliste esindajate komitee (COREPER), komisjoni ja Euroopa Parlamendi raportöride korrapärased ühiskohtumised üksteise seisukohtade parema mõistmise eesmärgil;

Kolmapäev, 23. mai 2007

- d) „ELi tuumikrühmade” mehhanismi sagedasem kasutamine, see loodi esmakordselt 2004. aastal tegelemaks Somaalia poliitiliste küsimustega, tegemist on mehhanismiga, mis tugevdab institutsioonilisi sidemeid ja ühendab ÜVJP kõrge esindaja ning nõukogu, komisjoni, eesistujariigi ja tegutsemisvalmis liikmesriigid; rõhutab, et see mehhanism sobib siiski eelkõige selliste välispoliitiliste küsimuste lahendamiseks, mis ei kutsu esile suuri lahkavamuusi liikmesriikide seas, kuid on paljudele olulise tähtsusega;
- e) ELi, tema institutsioonide ja liikmesriikide talituste, delegatsioonide, eriesindajate, saatkondade jt koostatud teabe, aruannete ja analüüside piiranguteta jagamine;
- f) ühenduse kolme institutsiooni välistegevuse direktoraatide koostöö parandamine, hõlbustades korrapärase töökohtumiste läbiviimist ning vahetusi kõrg- ja keskastmel, sealhulgas välisküsimustega tegelevate Euroopa ametnike rotatsiooni ja vahetusi;
- g) dialoogi julgustamine ja menetluste algatamine ELi diplomaatilise akadeemia loomiseks;
- h) komisjoni ergutamine, et ta arendaks oma vastutusalasse kuuluvad delegatsioonid Euroopa Liidu „saatkondadeks”;
- i) kolmandas riigis ELi eriesindaja ülesannete automaatne omistamine ELi delegatsiooni juhile selles riigis, nagu see on Endises Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis;
- j) koostöö parandamine ühelt poolt EÜ 127 delegatsiooni ja esinduse ning teiselt poolt muude ELi institutsioonide ja delegatsioonide, liikmesriikide välisministrite ja saatkondade vahel, korraldades selleks korrapäraseid kohtumisi ja koosolekuid, pakkudes praktilist abi ning korraldades liikmesriikide diplomaatiliste töötajate ja asjaomaste institutsioonide ametnike vastastikust vahetust;
9. kutsub üles ELi liikmesriike, kes on ÜRO Julgeolekunõukogus, pärast teiste liikmesriikidega nõupidamist võtma arvesse nende ettepanekuid ning püüdma julgeolekunõukogu koordineeritud tegutseda, kajastades Euroopa kõige laialdasemaid seisukohti;
10. kutsub lisaks üles ELi liikmesriike, kes on ühtlasi ÜRO Julgeolekunõukogu liikmed, parandama omavahelist koordineerimist selles raamistikus, et suurendada ELi tegevuse tõhusust maailmaareenil ning otsustada lähitulevikus Euroopa ühise liikmekoha üle;
11. on seisukohal, et kui ÜVJP küsimuste hääletamisel ei võeta kasutusele kvalifitseeritud häälteenamust, kahjustab see tugevalt Euroopa Liidu välistegevuse sidusust, tõhusust ja nähtavust;
12. on arvamusel, et poliitilist dialoogi kolmandate riikide ja piirkondadega, eriti peamiste partneritega saab veelgi rohkem tugevdada ning samuti saab olla veelgi aktiivsem suhetes rahvusvaheliste organisatsioonidega; on seisukohal, et komisjoni delegatsioonide võrgustikku saaks kasutada paindlikumalt ja dünaamilisemalt;
13. juhhib tähelepanu sellele, et tõhustada tuleb poliitilist dialoogi kolmandate riikidega, muu hulgas inimõiguste valdkonnas; on samuti veendunud, et ühenduse institutsioonid ja liikmesriigid peavad tagama, et nende delegatsioonide liikmed oleksid teadlikud nõukogu poolt heaks kiidetud inimõiguste suunistest, toetuksid neile ja tegutseksid neile vastavalt;
14. tuletab sellega seoses meelde, et parlamentaarne diplomaatia võib etendada olulist rolli täiendava vahendina Euroopa Liidu suhetes kolmandate riikide ja piirkondadega; kutsub nõukogu ja komisjoni üles looma koostööl põhinevaid tihedamaid sidemeid kolme suure parlamentidevahelise assambleega (AKV-ELi parlamentaarne ühisassamblee, Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarne assamblee, ELi – Ladina-

Kolmapäev, 23. mai 2007

Ameerika parlamentaarne assamblee), mis etendavad olulist rolli ning toovad kokku parlamendiliikmeid kogu maailmast, tugevdades seeläbi demokraatlikku legitiimsust ja pakkudes väärtuslikke poliitilisi foorumeid üldiseks dialoogiks; teeb Euroopa Parlamendi vastutavatele organitele ülesandeks koordineerida ja tugevdada neile parlamentidevahelistele assambleedele antavat haldustuge;

15. on seisukohal, et ületamiseks käesolevat sidususe puudumist ning täitmaks praegust lünka suutlikkuse ja ootuste vahel, peaks EL kasutama kõiki olemasolevaid vahendeid välistegevuse vallas, nagu kaubandus- ja välisabi poliitika, välispoliitika ja EJKP, samuti keskkonna-, teadus-, transpordi-, põllumajandus-, kalandus- ja sisepoliitika välismõõde;

Soovitused erinevate temaatiliste aspektide kohta 2007. aastaks

16. nõuab, et heaolu ja julgeoleku tagamiseks antaks prioriteet tegelemaks piiratud arvu valdkondadega, mis paremini seostuvad Euroopa kodanike soovide ja muredega ning nende ootustega sellest rollist, mida EL peaks etendama rahvusvahelistes küsimustes, sellised valdkonnad on näiteks: demokraatia tugevdamine, inimete julgeolek ja terrorismivastane võitlus, rände haldamine, kultuuridevaheline dialoog, energiavarustuse kindlus, kliimamuutused, relvastuskontroll ja desarmeerimine, massihävitusrelvade leviku tõkestamine ning ELi toetus vaesuse vähendamiseks, aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks ning sotsiaalseks arenguks;

17. rõhutab vajadust rakendada rahvusvahelist tuumarelvade leviku tõkestamise süsteemi kõikides aspektides, töötada aktiivselt olemasoleva relvakontrolli ja desarmeerimissüsteemi säilitamise nimel, täpsemalt keemiarelvade konventsiooni järjekindla rakendamise ja korralise aruande, jalaväemiinide kasutamist keelava konventsiooni (Ottawa leping) üldise kohaldamise ja tuumakatsetuste keelustamise lepingu täieliku ratifitseerimise nimel, ning alustada läbirääkimisi uute desarmeerimislepete asjus, mis on sealhulgas seotud käsituli-relvade ning tava- ja tuumarelvade täiendava vähendamisega Euroopas;

18. avaldab sügavat muret seoses Venemaa presidendi Vladimir Putini avaldusega Venemaa soovimatuse kohta jätkata osalemist 1990. aasta Euroopa tavarelvastusleppes; on seisukohal, et tegemist on ebaadekvaatse vastusega raketitõrjesüsteemi kavadele; nõuab poliitilise dialoogi taasalumist Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooniga julgeoleku, relvakontrolli ja desarmeerimise küsimustes;

19. kutsub komisjoni üles keskenduma neis prioriteetsetes valdkondades poliitilistele, majanduslikele ja finantsilistele vahenditele ning strateegiatele esimese samba all kehtivate lepingute raames, teenimaks paremini Euroopa Liidu eesmärgi maailma asjades; on seisukohal, et ELi välistegevusele tuleks kasuks ka suurema arvu naiste esindatus juhtivatel kohtadel, sealhulgas ÜVJP valdkonnas;

20. kordab, et Euroopa Liidu julgeolekustrateegiat tuleks ajakohastada, säilitades selle tsiviil-sõjalise kahele lähenemisviisi ning konfliktide ennetamise ja tõhusa mitmepoolsuse võtmekontseptsioonid ning inkorporeerides sellesse ELi julgeoleku peamised väljakutsed – energiavarustuse kindluse, kliimamuutused ja vaesuse leviku tõkestamise kogu maailmas; peab vajalikuks pöörata eritähelepanu julgeoleku ja arengu seosele ning sotsiaalmajanduslike probleemide erilisele tähtsusele;

21. rõhutab, et terrorism kujutab peamist ohtu ELi julgeolekule, ent selle vastu tuleb võidelda – sealjuures demokraatia, õigusriigi, inimõiguste ja põhivabaduste üldisi väärtusi rikkumata ja neid kaitstes – tihedas koostöös rahvusvaheliste partneritega ning kooskõlas ÜRO kehtestatud strateegiaga;

22. kordab, et samal ajal kui terrorismivastane võitlus on ELi välistegevuse põhivaldkond, peavad inimõiguste ja kodanikuvabaduste austamine jääma ELi prioriteediks; on seisukohal, et terrorismivastases võitluses tuleks rohkem ära teha rahvusvahelise koostöö tugevdamiseks rahvusvahelise õiguse ja ÜRO põhikirja alusel;

Kolmapäev, 23. mai 2007

23. rõhutab energiaravustuse kindluse küsimuste tähtsat välispoliitilist mõõdet, sealhulgas Euroopa Liidu sõltuvust energiast ja teistest strateegilistest tarnetest, mis pärinevad üha ebastabiilsematest riikidest ja piirkondadest, samuti rõhutab alternatiivsetele allikatele juurdepääsu ja nende arendamise küsimust; lükkab tagasi igasugused energiaravustuse piirangud poliitilise vahendina ning rõhutab ELi liikmesriikide solidaarsuse vajadust energiapoliitikas; on seisukohal, et kasutada tuleks kõiki jõupingutusi nimetatud sõltuvuse vähendamiseks; rõhutab, et ELi välistegevus peab olema suunatud ühisele strateegiale ja projektide toetusele, mille eesmärk on energiaallikate mitmekesistamine;

24. rõhutab Euroopa Liidu olulist huvi ülemaailmse valitsemise, rahvusvaheliste institutsioonide ja rahvusvahelise õiguse väärtuse tugevdamiseks; nõuab kindlalt, et ÜRO etendaks põhirolli ülemaailmse valitsemise arendamisel; kordab vajadust kaasata Hiina ja India kui tekkivad suurjõud ning ka Venemaa ülemaailmse valitsemise olukorra ja globaalsete väljakutsete lahenduste eest vastutamisse, kusjuures ka Atlandi-ülestel partneritel peaks selles kontekstis ühiselt olema asendamatu roll;

25. rõhutab piirkondliku koostöö mõõtme edasiarendamise tähtsust ELi välispoliitikas, eriti naabrusspiirkondades, tugevdades sel eesmärgil suhteid Musta mere piirkonna riikidega ja edendades koostööd nii naabrite vahel kui ka ELi ja selle naabrite vahel, et pakkuda piirkondlikke lahendusi, mis edendavad stabiilsust, arengut ja heaolu;

26. tuletab ELile meelde vajadust nõuda oma partneritelt demokraatia, inimõiguste ja õigusriigi arendamise ning tugevdamise jätkamist, sest need kriteeriumid on jõuka ja turvalise maailma aluseks;

27. väljendab sellega seoses muret satelliiditõrje relva esimese katsetuse üle, mille Hiina viis läbi 2007. aasta jaanuaris; peab seda avakosmoses võidurelvastumise märgiks; kutsub nõukogu üles algatama ÜRO tasandil mitmepoolsete läbirääkimiste alustamist selliste relvade rahvusvahelise keelustamise üle;

28. tervitab Ameerika Ühendriikide uut algatust viia läbi oma raketitõrjekilbi alaseid konsultatsioone ja jagada selle kohta pidevalt teavet; väljendab muret president Putini avalduste pärast reageeringuna Ameerika Ühendriikide kavale paigutada raketitõrjekilbi osiseid Poolasse ja Tšehhi Vabariiki; kutsub kõiki osapooli üles astuma dialoogi; kutsub Ameerika Ühendriike üles kahekordistama pingutusi, et parandada võimalike tekkivate tuumariikide poolt tuleneva ohu tõrjumiseks kavandatava raketitõrjesüsteemi kohast konsulteerimist ja selgitustööd, et nii NATO kui EL jääksid ühtseks; nõuab põhjalikku arutelu nende ettepanekute üle, mis hõlmaks nii ELi kui NATO raames rajatavate erinevate turvaalade vajadust, riskihindamist ja loomise võimalusi; rõhutab NATO-Venemaa nõukogus raketitõrjesüsteemi osas konsulteerimise tähtsust;

29. on arvamusel, et välistegevuse seisukohast tuleks palju rohkem ära teha, et tõkestada vaesuse levikut maailmas, seista vastu häbimärgistamisele ja diskrimineerimisele ning võidelda laialt levinud haigustega; kinnitab veel kord, kui oluline on, et EL säilitaks kohustuse saavutada aastatuhande arengueesmärgid;

30. tervitab komisjoni ja nõukogu jõupingutusi tegelda ebaseadusliku sisserände ja elamaasumise probleemiga kui liidu välistegevuse olulise valdkonnaga nii suhetes päritolu- kui ka transiidiriikidega; on seisukohal, et arengukoostöö peaks tegelema ka massilise sisserände algpõhjustega ning aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks peaks EL arengukoostöö raames näitama üles suuremat aktiivsust konfliktide lahendamisel, seda eelkõige seoses Aafrika riikidega; rõhutab, et võitlus ebaseadusliku sisserände vastu peaks piirduma õiguslaste ja politsei meetmetega ning et ELi poliitika peaks samuti tegelema ebaseadusliku sisserände algpõhjustega; juhib tähelepanu asjaolule, et ebaseadusliku sisserände vastu võitlemine on justitsiasutuste ja politsei ülesanne, mis välistab sõjaliste vahendite ja EJKP võimete kasutamise;

31. viitab veel kord Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2006. aasta resolutsioonile inimõiguste- ja demokraatiaklausli kohta Euroopa Liidu kokkulepetes ning kutsub komisjoni ja nõukogu üles järgima kõnealusel resolutsioonis sätestatud soovitusi, et paremini reguleerida ELi ja arvukate partnerriikide vahel sõlmitavaid erinevaid lepinguid, milles demokraatiaklausel on järjekindlalt üks põhielemente; kinnitab oma kohustust võidelda nende inimete karistamatuse vastu, kes on süüdi sõjakuritegudes, inimsusevastastes kuritegudes ja muudes tõsisetes inimõiguste rikkumistes, muu hulgas tugevdades selleks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu rolli;

Kolmapäev, 23. mai 2007

32. kutsub nõukogu ja komisjoni üles täitma oma kohustust ning viivitamatult rakendama Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2007. aasta resolutsioonis esitatud soovitusi Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks⁽¹⁾;

33. rõhutab, et kolmandate riikidega sõlmitavates erinevates lepingutes on vaja tulemuslikult rakendada inimõigusi, relvade leviku tõkestamist ja terrorismivastast võitlust käsitlevaid klausleid, vältides sidususe ja efektiivsuse tagamise huvides eriotstarbelisi muudatusi; palub komisjonil esitada uue stabiliseerimisvahendi, ühinemiseelse rahastamisvahendi, Euroopa naabruse ja partnerluse instrumendi ning arengukoostöö rahastamisvahendi raames ning nende vahendite asjaomase kohaldamisala piires ettepanekuid kolmandatele riikidele tehnilise ja finantsabi andmiseks, et aidata neil täita eespool nimetatud klauslitest tulenevaid kohustusi; rõhutab, et neid uusi vahendeid tuleb kohaldada viisil, mis on kooskõlas Euroopa uue demokraatia ja inimõiguste rahastamisvahendiga ning täiendab seda;

Prioriteetid geograafilistes piirkondades 2007. aastal

34. soovib võtta meetmeid selleks, et ELi laienemine jääks ELi poliitilise tegevuskava põhieesmärgiks ka 2007. aastal, kuigi see peab olema kooskõlas ELi suutlikkusega uusi liikmesriike integreerida (arvestades laienemise mõju ELi institutsioonidele, tema rahalistele vahenditele ja suutlikkusele järgida oma poliitilisi eesmärke); et tugevdada Euroopa naabruspoliitikat, sealhulgas algatuste abil majanduslike, poliitiliste, julgeoleku- ja energiaalaste suhete tugevdamiseks ELi ja Musta mere piirkonna riikide vahel; et teha jõupingutusi toetamaks stabiilsust Lääne-Balkani riikides, sealhulgas ettevalmistusi ELiga ühinemiseks kooskõlas „Thessaloniki arengukavaga“; et jätkata Serbiaga läbirääkimisi stabiliseerimis- ja assotsiatsioonilepingu üle; et tugevdada ELi ja Vahemere piirkonna koostööd; et arendada tasakaalustatud, laialdast partnerlust Venemaaga, mis hõlmaks rahvusvahelisi väljakutseid, kaubandust ja energeetikat, kuid ennekõike inimõiguste ja demokraatiseerimisküsimusi; ning et süvendada suhteid Kesk-Aasiaga, tehes selleks laialdast koostööd piirkonnas tegutsevate vastavate rahvusvaheliste organisatsioonidega;

35. on seisukohal, et rahvusliku solidaarsuse, stabiilsuse, rahu ning demokraatliku ja majandusliku arengu edendamise peavad lähiaastatel olema jätkuvalt ELi Afganistani poliitika prioriteetid; nõuab, et nimetatud ülesannetele eraldataks piisavalt rahalisi vahendeid, mida saaks kavandada keskpikaks perioodiks; peab vajalikuks, et EL toetaks eelkõige tugevate rahvuslike ja riiklike institutsioonide arendamist, riigi majanduslikku ja kultuurilist arengut, relvarühmituste desarmeerimist ning narkootikumide kasvatamise ja narkokaubanduse vastast võitlust;

36. tervitab esistujariigi Saksamaa esitatud uut Kesk-Aasia algatust, mille tulemuseks võib olla sellele piirkonnale suunatud tõhusam ja aktiivsem lähenemisviis ELi välispoliitikas; arvab, et see algatus võib arendada ainulaadset, laialdast koostööd ELi ja Kesk-Aasia riikide vahel; on seisukohal, et ELi huvides on selle piirkonna suurem majandusarengu stabiilsus, parem valitsemistava ja inimõiguste olukord;

37. kinnitab tõhusat mitmepoolsust arvestades vajadust jätkata ÜRO reforme täies mahus, pöörates erilist tähelepanu ÜRO Julgeolekunõukogu reformimisele; tervitab sellega seoses ÜRO Peaassamblee presidendi algatatud paljulubavaid reformipüüdlusi;

38. on arvamusel, et tuleks püüda kasutada kõiki võimalusi, et stabiliseerida olukord Liibanonis, ning komisjon peaks üksikasjalikult ja põhjalikult kontrollima mooduseid, kuidas ELi finantsabi kasutatakse; kutsus nõukogu üles suurendama jõupingutusi Lähis-Ida neliku (EL, Ameerika Ühendriigid, Venemaa Föderatsioon ja ÜRO) raames, et edendada läbirääkimisi iisraellaste ja palestiinlaste vahel, jõudmaks laialdase rahu leppeni, mis põhineb kahel turvalisel ja toimival riigil; soovib ELil aktiivsemalt toetada neliku seisukohta (vägivallast loobumise kohustus, Iisraeli riigi tunnustamine ning varasemate kokkulepete ja kohustuste, sealhulgas rahuplaani aktsepteerimine); on seisukohal, et Palestiina uus rahvusliku ühtsuse valitsus ja Iisraeliga varem sõlmitud lepingute tunnustamine peaksid ELi ajendama tõhustama oma osalust Palestiinas; sellest hoolimata usub, et Iisraeli ja Palestiina valitsus peaksid põhimõtteliselt tunnustama 1967. aasta piiri eraldusjoonena kahe teineteist tunnustatud sõltumatu riigi vahel; on arvamusel, et Araabia riikide otsene kaasamine selles küsimuses võib osutada samuti tulemuslikuks; toetab neliku nõuet jätkata rahvusvahelise abi andmist Palestiina rahvale;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0032.

Kolmapäev, 23. mai 2007

39. soovib ühtlasi võtta meetmeid, et tugevdada võrdsetel alustel Atlandi-üleseid suhteid ühelt poolt Ameerika Ühendriikidega ning teiselt poolt Ladina-Ameerikaga, hoogustades selle integratsiooniprotsesse, need suhted hõlmavad ka terrorismivastast võitlust, kusjuures järgitakse inimõigusi ja rahvusvahelist õigust, selle aluseks on uus Atlandi-ülene partnerlusleping, millega asendatakse praegu kehtiv uus Atlandi-ülene tegevuskava; soovib sellega seoses luua Atlandi-ülese partnerluslepingu tarvis Euroopa julgeolekustrateegia järelevalvekorraga sarnase korrapärase järelevalvekorra, mille puhul ELi ja Ameerika Ühendriikide eksperdid püüavad pidevalt parandada Atlandi-ülest partnerlust, kasutamaks kõiki selle võimalusi;

40. lisaks soovib liikuda edasi läbirääkimistel partnerluslepingu üle Hiinaga, tingimisel et demokraatia ja inimõiguste valdkonnas on saavutatud olulist edu; süvendada strateegilist partnerlust Indiaga ning tõhusata poliitilist ja majanduslikku koostööd Jaapani ja ASEANi riikidega, taotledes Korea poolsaare lahendamata küsimustes ELile aktiivset rolli, mis ei piirduks üksnes rahastamisega;

41. soovib tungivalt võtta meetmeid, et rakendada otsusekindlalt ELi-Aafrika strateegiat laiemalt kui traditsioonilist välis- ja arenguabi poliitikat, pidades silmas tulevast eesistujariiki Portugali, kes korraldab järgmise ELi ja Aafrika tippkohtumise, ning et hoogustada Ladina-Ameerika piirkondlikke integratsiooniprotsesse, viies lõpuni ELi-Mercosuri assotsiatsioonilepingu sõlmimise ning alustades läbirääkimisi samalaadsete lepingute üle Kesk-Ameerika riikide ja Andide ühendusega;

42. rõhutab vajadust anda uus tõuge Barcelona protsessile, eesmärgiga edendada kõnealuste riikide tasakaalustatud majanduslikku, sotsiaalset ja demokraatlikku arengut;

43. on seisukohal, et arvestades ÜRO Julgeolekunõukogu eelseisvat otsust põhjaliku ettepaneku kohta Kosovo staatuse lahendamiseks, peab EL olema täiesti valmis täitma oma uusi ülesandeid ja kohustusi selles piirkonnas ning seega kuulutama välja ühise seisukoha uue ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni kohta, mis asendab resolutsiooni 1244 (1999), ühtlasi kutsub nõukogu üles võtma otsustavamaid ja tõhusamaid meetmeid seoses külmutatud konfliktidega Lõuna-Kaukaasias ja Transnistrias;

44. viitab oma põhjalikele resolutsioonidele ja raportitele ELile huvi pakkuvate erinevate geograafiliste piirkondade kohta, kuna need sisaldavad väärtusliku panust arutelusse selle üle, kuidas peaks ELi poliitika nende geograafiliste piirkondade suhtes arenema;

Parlamentaarne kontroll ÜVJP üle

45. võtab teadmiseks ÜVJP 2005. aasta tegevust kirjeldava aastaaruande, mille nõukogu esitas 30. juunil 2006; kordab, et nõukogu peaks Euroopa Parlamenti mitte üksnes teavitama, vaid teda eelkõige täiel määral kaasama arutellu ÜVJP peamiste aspektide ja põhivalikute üle 2007. aastal; avaldab kahetsust, et nõukogu on 2006. aastal eelseisvate aspektide ja valikute suhtes taas kord mitte järginud Euroopa Parlamendi õigust igaaastasele eelnevale konsulteerimisele, nagu on sätestatud ELi lepingu artiklis 21 ja 6. mail 1999. aastal sõlmitud institutsioonidevahelises kokkuleppes;

46. märgib, et vaatamata ELi lepingu artikli 21 rikkumisele nõukogu poolt ei ole protseduurilistel põhjustel võimalik pöörduda nõukogu tegevusega seoses Euroopa Kohtu poole, kuna ELi lepingu artikli 46 kohaselt ei kuulu artikkel 21 ammendavasse loetellu juhtudest, mille korral EÜ asutamislepingu sätteid, mis käsitlevad Euroopa Kohtu poole pöördumist, kohaldatakse ka ÜVJP valdkonna suhtes;

47. väljendab veelkord oma pettumust, et nõukogu on siiani piirdunud üksnes Euroopa Parlamendi teavitamisega ja kirjeldava nimekirja edastamisega eelmisel aastal läbiviidud ÜVJP tegevustest, nagu nõukogu ka ise aastaaruannete eessõnades märgib, selle asemel et Euroopa Parlamendiga iga aasta algul konsulteerida selle aasta peamiste aspektide ja põhivalikute osas, sealhulgas rahalise mõju üle, nagu on ette nähtud ELi lepingu artiklis 28, ning anda hiljem Euroopa Parlamendile aru, kas ja kuidas on tema panust arvesse võetud, ning rõhutab, et selline tava kujutab endast de facto artikli 21 sisulist rikkumist;

Kolmapäev, 23. mai 2007

48. kutsub nõukogu üles antud olukorda parandama, tõlgendades uue eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (mis jõustus 1. jaanuaril 2007) punkte 42 ja 43 laiemalt ja paindlikumalt, et oleks tagatud Euroopa Parlamendi õigus iga-aastasele eelnevale konsulteerimisele eelseisvate ÜVJP aspektide ja valikute osas; rõhutab, et kehtivates lepingutes ei ole viidet sellele, et mõistel „konsultatsioon” oleks eespool nimetatud artiklis 21 mõni muu tähendus, kui ELi õiguses tavaks;

49. võtab eelkõige teadmiseks 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 42 ja 43, mis käsitlevad ÜVJP rahastamist ja näevad ette struktureeritud dialoogi nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel, ning mis aitaksid konstruktiivse ja paindliku tõlgendamise korral kaasa tegelikule konsulteerimisele vastutava parlamendikomisjoniga; sel eesmärgil käsitleb selgitavat kirjavahetust eesistujariigi Soome ja kahe osaleva parlamendikomisjoni esimehe vahel Euroopa Parlamendiga konsulteerimise nõude osalise täitmisena;

50. hoiatab 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 43 piirava tõlgendamise eest, mis võib viia olukorrani, kus minnakse mööda nõudest Euroopa Parlamendiga tegelikult konsulteerida iga aasta algul selle aasta peamiste aspektide ja põhivalikute osas vastavalt ELi lepingu artiklile 21;

51. rõhutab oma valmidust korraldada iga aasta algul nõukogu ja kõrge esindaja / nõukogu pea-sekretäri arutelu ÜVJP peamiste aspektide ja põhivalikute üle eeloleval aastal, kuna see annab ideaalse võimaluse Euroopa Parlamendiga konsulteerida; ühtlasi arvab, et eriti kasulik oleks kõrge esindaja / pea-sekretäri ametikohale kandideerijatel tutvustada oma programme Euroopa Parlamendi väliskomisjoni ees;

52. ergutab nii nõukogu kui ka liikmesriike tugevdama veelgi EJKP parlamentaarset kontrolli, kusjuures tagatakse Euroopa Parlamendi oluline roll, kasutades selleks uue institutsioonidevahelise kokkuleppega ette nähtud struktureeritud dialoogi mehhanismi ning tihendades koostööd Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vahel;

53. rõhutab vajadust kaasata tegelikult Euroopa Parlament aruteludesse ELi ning kolmandate riikide vaheliste rahvusvaheliste lepingute ja kokkulepete üle ning nende sõlmimise menetlusse;

54. teeb ettepaneku, et võetaks meetmeid eelkõige Euroopa Parlamendi kontrolli tugevdamiseks luure- ja julgeolekuteenistuste üle:

a) ELi institutsioonide ja asutuste vahelistes suhetes:

- andes Euroopa Parlamendile õiguse määrata ametisse ja vabastada ametist terrorismivastase võitluse koordinaator ning kriisivaatluskeskuse (SitCen), ELi satelliidikeskuse (EUSC) ja Eurojusti direktorid;
- tagades, et terrorismivastase võitluse koordinaator, SitCeni, EUSCi ja Eurojusti direktorid esitavad Euroopa Parlamendile aastaaruande oma tegevuse ja eelarve kohta ning et kõiki Euroopa Parlamendi poolt seejärel antavaid soovitusi ja märkusi võetakse nõuetekohaselt arvesse;

b) liikmesriikide ning ELi institutsioonide ja asutuste vahelistes suhetes:

- arendades koostööd Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vahel, et tagada ELi luureasutuste ja luureorganite demokraatlik kontroll ning ELi kodanikele läbipaistvus ja kindlustunne, mis puudutab luure- ja julgeolekuteenistuste tegevust nii ELi kui ka siseriiklikul tasandil;

Kolmapäev, 23. mai 2007

- ajakohastades 7. novembril 2002 sõlmitud institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Liidu Solidaarsusfondi rahastamise kohta ⁽¹⁾, et tundlik teave sisalduks kõigis ÜVJP tegevustes ja et oleks tagatud Euroopa Parlamendi täielik informeeritus kogu valdkonna kättesaadavast teabest;
 - suurendades eelkõige Euroopa Parlamendi praeguse erikomisjoni tähtsust, nagu on märgitud 20. novembri 2002. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes Euroopa Parlamendi juurdepääsu kohta nõukogu tundliku sisuga teabele julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas ⁽²⁾, et erikomisjon saaks kontrollida ELi tasandil uusi luureorganeid (EUSC, SitCen, terrorismivastase võitluse koordinaatori ametkond, Eurojust ja ELi sõjaline staap);
 - andes terrorismivastase võitluse koordinaatori ametkonnale reaalsed volitused, tugevdades selleks koordinaatori pädevust ja mandaati;
- c) ELi ja kolmandate riikide vahelistes suhetes:
- algatades teabe ja heade tavade vahetamise Euroopa Parlamendi erikomisjoni ja Ameerika Ühendriikide Kongressi luurekomisjonide vahel;
 - paludes kolmandatel riikidel ja eriti ühinevatel riikidel või assotsieerunud riikidel jagada neile kättesaadavat tundlikku teavet või ÜVJPga seonduvat luurematerjali oma parlamentide või valitsuste kaudu oma vastavatele ELi partneritele;

ÜVJP/EKJP rahastamine

55. on seisukohal, et ÜVJPle eraldatud kogusumma 1 740 miljonit eurot ajavahemikuks 2007–2013 on ebapiisav ELi kui globaalse osaleja ambitsioonide saavutamiseks, tunnistades samas, et 2007. aastaks ÜVJP rahastamiseks kokku lepitud summa 159,2 miljonit eurot on varasemate vahendite eraldamisega võrreldes suur samm edasi;

56. tervitab ÜVJP peatüki tugevdamist, mille osas Euroopa Parlament ja nõukogu lõpuks läbirääkimiste käigus kokkuleppele jõudsid, lubades ÜVJP jaoks ajavahemikuks 2007–2013 vähemalt 1 740 miljonit eurot; tuletab meelde, et kavandatav rahastamismäär on võrreldes vana finantsperspektiiviga enam kui kolmekordistunud ning et just seetõttu peaks sellega kaasnema tugevdatud parlamentaarne kontroll ja nõukogupoolne tõhustatud koostöö;

57. tervitab 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet, mis eelkõige suurendab Euroopa Parlamendi osalemist ÜVJP otsustusprotsessis, võimaldab suuremat demokraatlikku kontrolli ELi välistegevuse ja ÜVJP meetmete rahastamise üle ning kindlustab ja laiendab varasemaid ÜVJPd käsitlevaid sätteid korrapärase poliitilise konsulteerimise kohta Euroopa Parlamendiga;

58. usub, et ELi eelarvele avalduva rahalise mõju tõelist hindamist on siiani takistanud nõukogupoolse eelteabe puudumine, ehkki selles küsimuses on viimastel aastatel peetud ühiseid kohtumisi; on seisukohal, et koos uue institutsioonidevahelise kokkuleppe allkirjastamisega on saanud aeg rakendada nii vormiliselt kui ka sisuliselt sätteid, mis on nüüd ametlikult vormistatud;

59. peab kahetsusväärseks nõukogu varasemat seisukohta esitada olulist finantsteavet alles pärast lõplike otsuste vastuvõtmist, mistõttu kogu toiming kaotab oma mõtte; tunneb siiski heameelt asjaolu üle, et selles küsimuses on toimunud edasimineku, eriti seoses uue Kosovo missiooniga, ning loodab, et selline tegevus jätkub korrapäraselt;

60. rõhutab seoses sellega 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punkte 42 ja 43; rõhutab eriti, et nõukogu peaks Euroopa Parlamendiga nõu pidama tulevikku suunatud dokumendi osas, millega määratakse kindlaks ÜVJP peamised aspektid ja põhivalikud, sealhulgas nende rahaline mõju, ning tegema seda täielikult kooskõlas uue institutsioonidevahelise kokkuleppega iga aasta 15. juuniks; rõhutab, et lisaks tuleb läbi viia eelneval aastal käivitatud meetmete hindamine ning usub, et kõik see koos võetult võib olla aluseks tõeliselt tõhusale demokraatlikule kontrollile;

⁽¹⁾ EÜT C 283, 20.11.2002, lk 1.

⁽²⁾ EÜT C 298, 30.11.2002, lk 1.

Kolmapäev, 23. mai 2007

61. avaldab kahetsust, võttes arvesse ÜVJPe ajavahemikuks 2007–2013 eraldatud ebapiisavat summat, et ELi eriesindajatele eraldi artikli pühendamine ÜVJPD käsitlevas eelarvepeatükis ei välista seda liiki saadikute liigset arvukust, keda tuleks ametisse nimetada üksnes erijuhtudel ja kes ei tohiks nõrgendada komisjoni delegatsioonide rolli kohapeal;

62. tuletab meelde, et ELi eriesindajad kuuluvad ÜVJP eelarve alla ning et 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 42 asjakohased sätted kehtivad ka nende volituste pikendamisest tulenevate rahaliste tagajärgede kohta; on seisukohal, et ELi eriesindajate nimetamiseks ja atesteerimiseks tuleb kehtestada kriteeriumid, sealhulgas tuleb määratleda nende tööülesanded ja eesmärk, mandaadi kestus, koordineerimine ja vastastikune täiendus komisjoni delegatsioonidega esimese samba raames, ning hinnata potentsiaalset „lisandväärtust”, mida nad pakuvad; kutsub nõukogu ja komisjoni üles tegema selles osas koostööd, sealhulgas võimaldades õigeaegset juurdepääsu hindamisaruannetele, mis peaksid sisaldama olulist, põhjalikku ja objektiivset teavet ning mis tuleks koostada ÜVJP kõrge esindaja vastutusel;

63. on eriti mures sellepärast, et ÜVJP kombineeritud meetmeid, mis hõlmavad nii tsiviilmeetmetest kui ka sõjalise või kaitsepoliitilise tähendusega meetmetest tulenevaid kulusid, on parlamentidel olnud siiani peaaegu võimatu hinnata; juhib tähelepanu sellele, et nimetatud probleemi põhjuseks on killustunud olukord, kus ühest küljest riikide parlamentidel on ülevaade rahastamise sõjalisest/kaitsepoliitilisest osast ning teisest küljest Euroopa Parlamendil on ülevaade üksnes tsiviilaspektidest; rõhutab, et kombineeritud tsiviil-sõjalisi meetmeid peaks saama kontrollida täies ulatuses ning kutsub seetõttu nõukogu ja komisjoni üles tegema tihedat koostööd selleks, et leida võimalusi üldpildi saamiseks kõnealustest missioonidest ja nende mitmekülgselt rahastamisstruktuurist;

64. avaldab kahetsust, et 2006. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe ei näe otseselt ette EJKP raames läbiviidavate sõjaliste operatsioonide ühiste kulude rahastamist ühenduse eelarvest, mis lõpetaks praeguse tava kasutada liikmesriikide täiendavaid eelarveid või käivitusfonde;

65. avaldab seepärast kahetsust, et 2006. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe ei muuda EJKP operatsioonide kohta kehtivaid eeskirju, nagu põhimõtet, et osapooled kannavad ise oma kulud („costs lie where they fall”), või teisi ajutisi kokkuleppeid nagu niinimetatud „ATHENA mehhanism”; tuletab meelde, et niisugune korraldus jätab samaks nende liikmesriikide finantskoormuse, kelle panus kohapeal on suurim, ohustades seeläbi edaspidist osalemist EJKP operatsioonides ja luues olukorra, mis oleks hõlpsasti välditav niisuguste operatsioonide rahastamisega ELi eelarvest;

66. peab kahetsusväärseks, et nõukogu rahastas vähemalt ühel juhul teatud kulud valitsustevahelise „ATHENA mehhanismi” kaudu, ehkki komisjon leidis üheselt, et kõnealuseid kulusid oleks tulnud rahastada ELi eelarvest; arvab, et nõukogu ja komisjon on kahtlusi tekitavate küsimuste puhul kohustatud Euroopa Parlamenti teavitama ja temaga konsulteerima, ning ei saa nõustuda nõukogu ühepoolsete otsustega;

67. palub nõukogul esitada Euroopa Parlamendile ajakohastatud teave uute sätete kohta, mis käsitlevad 2006. aasta detsembris vastu võetud „ATHENA mehhanismi”; on üllatunud, et nõukogu ei pidanud vajalikuks 2006. aasta sügisel toimunud kahe ühiskohtumise ajal Euroopa Parlamenti selles osas teavitada, ehkki seda teemat käsitleti kõnealuse aasta alguses;

68. kordab sellega seoses oma ettepanekut võtta kasutusele uus eelarvemetoodika, et suurendada EJKP kulutuste läbipaistvust ning toetada Euroopa julgeolekustrateegia eesmärkide saavutamiseks vajamineva sõjalise ja tsiviil-suutlikkuse arengut järgmiste meetmetega:

- a) algetapis töötab nõukogu välja eelarvedokumendi, milles kajastub liikmesriikide kohustus täita 2008. aasta peamine tsiviileesmärk ja 2010. aasta peamine sõjaline eesmärk;
- b) teises etapis peaksid liikmesriigid siduma end ise EJKPga soovitusliku eelarve kaudu, mida igal aastal arutavad ühiselt Euroopa Parlament ja liikmesriikide parlamentid ning milles liikmesriigid lubaksid mitmeaastaselt perspektiivis eraldada EJKP operatsioonide varustuse ja personali rahastamiseks vajalikke

Kolmapäev, 23. mai 2007

rahalisi vahendeid, see näitaks liikmesriikide valmidust teha kulutusi EJKPle ning tagaks sõjaliste kulutuste osas suurema läbipaistvuse;

- c) lõpuks jõutakse ühiste otsusteni ÜVJP ja EJKP eelarve tõhustamise kohta (sealhulgas riikide kulude arvestamine ELi tasandil julgeoleku- ja kaitsevaldkonnas) ELi muudetud finantsüsteemi raames, mis on kavandatud aastateks 2008–2009;

69. märgib, et komisjon käsitleb igasugust alakulutamist (eelkõige tagasilaekumisi) ÜVJP peatükis vastavalt finantsmäärusele kui „sihtotstarbelist tulu” ja lisab selle järgneval aastal uuesti eelarverealet; ei ole veendunud, et see on kooskõlas finantsmääruse sätetega ja palub kontrollikojal seda küsimust uurida;

*
* *
*

70. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, NATO peasekretärile ja Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee presidendile.

P6_TA(2007)0206

Inimväärne töö

Euroopa Parlamendi 23. mai 2007. aasta resolutsioon inimväärse töö tagamise kohta kõigi jaoks (2006/2240(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Inimväärse töö tagamine kõigi jaoks. Ühenduse panus inimväärse töö tagamise suuniste rakendamiseks kogu maailmas” (KOM(2006)0249) (komisjoni teatis inimväärse töö tagamise kohta);
- võttes arvesse komisjoni talituste töödokumenti – komisjoni teatise inimväärse töö kohta lisa (SEK(2006)0643);
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 17. jaanuari 2007. aasta arvamust komisjoni teatise kohta inimväärse töö tagamiseks⁽¹⁾;
- võttes arvesse ILO töö põhimõtete ja -õiguste deklaratsiooni;
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni;
- võttes arvesse ILO konventsioone ja põhilisi töönorme;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 16. septembri 2005. aasta resolutsiooni (2005. aasta tippkohtumise järelduste kohta) lõiget 47, mis käsitleb inimväärset tööd ja õiglast globaliseerumist;
- võttes arvesse ÜRO Majandus- ja Sotsiaalnõukogu 5. juuli 2006. aasta ministrite deklaratsiooni, milles nenditakse, et eksisteerib edasilükkamatu vajadus luua riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil keskkond, mis soodustab täieliku ja produktiivse tööhõive saavutamist ja kõigi jaoks inimväärse töö tagamist kui jätkusuutliku arengu olulisimat elementi;
- võttes arvesse globaliseerumise sotsiaalse mõõtme maailmakomisjoni 24. veebruari 2004. aasta raportit pealkirjaga „Õiglane globaliseerumine. Võimaluste loomine kõigile”;

⁽¹⁾ ELT C 93, 27.4.2007, lk 38.